

ка. **Х. I, 67.** Не оставай въ стаѣ-тѣ, въ коѣ-то дѣжи дѣте-то ни ка-
дежъ, ни пушило, ни правіе и сушеніе, нито нѣкоѣ миризмѣ, задѣхъ или
смадь. **Л. Д. 1869 р. 92.** Отъ тѣло-то излиза миризма като мъртвецъ.
Л. Д. 1872 р. 154. Кой та знае дѣ си ходилъ, можи да си сторилъ още нѣщо
зло, та като изминешъ сетнѣ да му излезе миризма и да тегля азъ. **Зк. 126.**

Мирисъ *с. м.* запахъ: Кислородъ и водородъ сѣ безцвѣтни безъ
мирисъ и вкусъ. **Л. Д. 1876 р. 94.**

Мирѣка *с. ж. раст.* мирѣка, восковникъ. **Бог.**

Мирѣшж *м. дл. Мирѣшж* *м. однокр.* (Mirışm.) 1) *перек.* *м.* нѣ-
хаю: „Скини ми моме страче босилокъ, Да си мириснемъ да си зака-
чамъ“. **В. 326.** 2) пахну, благоухаю: Що миреше на бѣл тамян, Осѣти
се младо Турче Умрѣла ѣ бѣла Неда. **Д. 50, 55—57.** „Постой малу, бра-
те, теманъ ми мирисать“. **М. 229.**

Мирѣще *с. с.* мирская земля: Спахийско притяжаніе вѣсьмъ сѣ от-
носило въобщѣ на цѣлое мирѣще, ако и да ѣ ималъ сякъ селянинъ въ
него своѣ земѣ. **Пк. 42.** Мирѣще же было вѣсьмъ общо, какъ то и по
спахийскы села. **ib.**

Мирó *с. с.* миро. **Отѣвамъ на мирó** иду братъ молитву (о
женѣцѣ въ 40й день послѣ родовъ). **Кп.**

Мирóлюбѣвъ *пр. Мирóлюбѣво нар.* миролюбивый, во, ти-
хий, тихо. **Бог.**

Мирóсамъ *м. св. Мирóсамъ* *м. дл.* миропомазую: Защо-тò
ѣ (имярекъ) миромъ миросанъ, карстомъ карстосанъ. **Ч. 114.** И да ми-
немъ въ оная земя некрастена и немиросана, Да ѣ крастиме и ми-
росаме. **М. 39.** **Мирóсамъ са Мирóсамъ са** миропомазуюсь.

Мирóсь *с. ж.* запахъ, благоуханіе: Пакъ сега му ѣ врѣмѣто, кога
цвѣтѣтъ липитѣ, чи каква хубава мирось раздавать тѣ. **Зк. 129.** Вмѣ-
сто хубавата миризма отъ ближнитѣ градини—сега тешка мирось отъ
изгорѣлій плѣвникъ. **ib. 201.** **Мирóсь** *с. м.* Выждъ, какъ се нѣжно то
усмива. И дава мирось прѣсентъ новъ, Така всегда ще ѣ млада жива
Къмъ тебъ и моята любовь. **Вазовъ. М. Китка. 25.**

Миротворецъ *с. м.* миротворецъ, посредникъ. **Бог.**

Миртъ *с. м.* миртовое дерево: Единъ свещенъ дѣси отъ мирто-
ве обикаля зданіе-то. **Т. 64.**

Мирúвамъ *м. дл.* нахожусь въ покоѣ, сѣжу спокойно: Други-
тѣ по-малки държави, кои-то твърдѣ често бивать причина за развали-
ніе на всеобщия миръ, тѣ си мирувахъ. **Л. Д. 1875 р. 5.** Много уста,
по направж-тѣ си хубавы, стоятъ грозны отъ дръжаніе-то имъ кога ми-
рувать. **ib. 1874 р. 59.** Дѣца-та сѣ укротивать, мирувать. **ib. 1871 р. 121.**